

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 233/2021 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om kris- och specialenheter för särskild omsorg inom barnskyddet

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 233/2021 rd undertecknat av riksdagsledamot Sari Essayah /kd m.fl.:

Varför finns det inte fler platser vid kris- och specialenheter inom den särskilda omsorgen för barn med allvarliga beteendeproblem och

vilka åtgärder vidtar regeringen för att stöda barns och ungas välbefinnande?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Kommunerna ansvarar för att ordna barnskyddstjänster. Deras uppgift är att säkerställa tillräckliga barnskyddstjänster som tillgodoser barns och ungas behov. Kommunerna kan producera tjänsterna för vård utom hemmet själva, tillsammans med andra kommuner eller skaffa dem av privata serviceproducenter. Service inom särskild omsorg (på finska EHO) produceras för närvarande kvantitativt sett mest av statens skolhem och privata skolhem. Service inom särskild omsorg produceras också av några kommuner och fyra privata serviceproducenter. Statens skolhem ökar servicen inom särskild omsorg genom att ändra verksamheten vid andra avdelningar.

I regeringens utkast till proposition med förslag till ändring av barnskyddslagen och de lagar som har anknytning till den, som är på remiss, föreslås bestämmelser om krävande tjänster inom vården utom hemmet, genom vilka man kan tillgodose barns och ungas särskilda eller sektorsövergripande stödbehov och minska behovet av service inom särskild omsorg i fortsättningen. Som en serviceform inom den krävande vården utom hemmet föreslås en integrerad service inom missbrukarvårdens avvänjning och rehabilitering samt vården utom hemmet, genom vilken man strävar efter att få ett slut på barnets skadliga användning av rusmedel och inleda planmässig rehabilitering. Dessutom föreslås bestämmelser om en effektiverad stödåtgärd inom öppenvården i syfte att stöda barnet och barnets familj på ett övergripande sätt och i rätt tid med hjälp av ett individuellt, intensivt och multiprofessionellt arbete där alla tjänster samlas. Syftet med tjänsten är att förebygga placering av barnet.

Behovet av service inom särskild omsorg kan också påverkas genom tillräckliga hälso- och sjukvårdstjänster i rätt tid. Målet med social- och hälsovårdsreformen är att stärka tjänsterna på basnivå och öka integrationen av social- och hälsovårdstjänsterna.

En betydande del av utvecklingen av tjänsterna för barn och familjer genomförs inom ramen för programmet Framtidens social- och hälsocentral, där man utvecklar det tidiga stödet för barn,

unga och familjer samt mentalvårds- och missbrukartjänster med låg tröskel. I arbetet för att utveckla det tidiga stödet betonas det sektorsövergripande samarbetet mellan social- och hälsovårdstjänsterna samt småbarnspedagogiken, skolan och andra kommunala aktörer som främjar välfärd och hälsa samt stärks ibruktagandet av modellen med familjecentraler. En särskild tyngdpunkt för statsunderstödsprojekten för utveckling av det sektorsövergripande barnskyddet är att garantera barn och unga som är klienter inom barnskyddet rätt till högklassig utbildning samt individuellt stöd och vård genom att säkerställa ett systematiskt samarbete mellan barnskyddet och undervisningsväsendet samt mentalvårds- och missbrukartjänsterna. Barns, ungas och familjers välfärd stöds också med hjälp av det nationella och sektorsövergripande åtgärdsprogrammet En barndom utan våld och den genomförandeplan som för närvarande är under beredning under åren 2020–2025.

Helsingfors 5.5.2021

Familje- och omsorgsminister Krista Kiuru